

ministeren Mangel paa Smødefkommen, men der er naturligvis visse Fordringer, man ikke kan opfylde; jeg kan virkelig ikke lufte Exercerpladsen op for enhver Lustflipper, som vil have Udgang dertil, eller til lignende Forestillinger. Men naturligvis, dem, som faae Andrømmelsen, faar man til Benner — skjøndt meget ofte lumne Benner —, og de, som faae Nei, blive vrede, og saa gaar det ud over Krigsministeren. Jeg er den ærede Forespørger meget taknemmelig for den Forespørgsel, han har stillet til mig; jeg har derved faaet Leilighed til at gjøre Rede for, hvad der har bevæget mig til at optræde, som jeg er optraadt. De Behreidelser, som hidtil ere blevne gjorte mig, kan jeg meget godt høre; de forekomme mig fuldstændig uretfærdige. Hvad jeg derimod vanskelige kunde høre, vilde være, om man kunde gjøre mig grundede Behreidelser, og det tror jeg, man kunde i det Dieblif, jeg under saadanne Forhold som dem, der vare tilstede, havde overladt Sæetatsens Hospital til Kommunen til Kopperhospital. Jeg kunde derved enten have paaført — dette staar som en Mulighed, ja, som en ikke usandsynlig Mulighed — Statskassen en betydelig Udgift eller være sat ud af Stand til, naar en Epidemi udbrod, at komme en tolrig og trængende Befolkning til Hjælp, som naturligvis vilde have henvendt sig til Marineministeren. Jeg figter herved til den hele store Befolkning i Nyboder, der hører til Søværnet og har Udgang til at blive indlagt paa dette Hospital. Dertil kommer endnu en anden Betragtning, den nemlig, at det er usforvarligt og urigtigt at lægge et saadant Kopperhospital i en tæt befolket Del af Byen. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den ærede Forespørger udtalte med Hensyn til Befolkningens Tro paa Emitte. Den være nu begrundet eller ikke, Troen er dog tilstede, og jeg kan endvidere med Hensyn til Faren for Nyboders Befolkning henvise til det Faktum, der findes anført i „Ugestrift for Læger“, hvor det nemlig er oplyst, at af de 79 Kopper tilfælde, der have fundet Sted i Ugen fra 24de til 30te Januar, — tror jeg —, ere de 16 eller omtrent en Femtedel forekomne i Nyboder. Man kan antage Et af To: **En-**

ten vil Epidemien vedblive at være som hidtil ubetydelig, og saa kan Kjøbenhavns Kommune hjælpe sig selv, **eller** den vil blive betydelig og, hvad der har viist sig at være Tilfældet andre Steder, hvor den er udbrudt, langvarig, og saa er det usforvarligt af Krigsministeren at afgive noget Lokale, der er stillet til hans Raadighed. Jeg kan forstaa, at den ærede Forespørger efter sin hele Stilling og efter sin varme Interesse for Skolevæsenet maa være bleven berørt høist ubehagelig deraf, at man har bemægtiget sig en Skole, der forterer under ham. Hvorvidt det nu har været rigtigt netop at vælge denne Skolebygning til Koppelasareth, skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme, det vedkommer ikke mig, men jeg kan kun sige, at jeg af det Hensyn, han søgte at gjøre gjældende, nemlig Hensynet til de Alenper, det medfører for Skolen, og det Afbræk, der derved sker i Undervisningen, ikke kan bringes til at fravige min tidlige Beslutning. Jeg beklager saaledes meget at maatte besvare denne Forespørgsel, der falder i to Afdelinger, paa følgende Maade. Den første Del, om jeg har negtet at afgive Søehospitalet i Nyboder til Kjøbenhavns Kommune i det nævnte Diemed, maa jeg besvare med Ja. Den anden Del, om jeg agter nu at stille Sæetatsens Hospital til Raadighed for Kommunen, maa jeg besvare med et absolut og ubetinget Nei.

Brig: Jeg skal ikke misunde den høit agtede Krigsminister det Godtkjøbsbifald, han fik for de Dyr, der ere blevne indkvarterede paa Søværsthuset. Jeg tror virkelig, at det var en Bemærkning, der ikke havde nogen særdeles oplysende Karakter; thi den Grund, som har gjort, at Kommunen ikke har kunnet modtage Tilbudet om Søværsthuset, er en ganske anden, og det er ganske simpelt den, at det er aldeles ubrugeligt til dette Diemed. En Anvisning paa Noget, der er ubrugeligt, kunde man altsaa ikke vente vilde blive modtagen. Ubrugeligheden er godtgjort ved nøagtige Undersøgelser, foretagne først af en af Kommunens Læger, dernæst af Kommunens Økonomiforvalter, og endelig af Stadslægen, som for at se, om det dog ikke var muligt at benytte Søværsthuset, lod foretage en ny Undersøgelse,